

kasteel
KINDERBOERDERIJ

't gemekker

de nieuwsbrief van Kinderboerderij Geldrop

nummer 50, november 2020

Van de redactie

Tja wat zullen we ervan zeggen? Er is al genoeg gezegd over corona en alle nadelen en beperkingen die het met zich mee brengt. De regels veranderen constant dus houdt Facebook en de website in de gaten. Gelukkig is de kinderboerderij nog vaak open voor publiek en daar zijn we heel erg blij mee. Zonder bezoekers is het toch echt stiller en saai. Ondanks dat er maar 40 bezoekers tegelijkertijd mogen zijn als we open zijn, geeft het ons toch goede zin en dat is best nodig. Veel vrijwilligers zien op tegen de lange stille winter. Het is immers erg jammer dat bezoek, als ze mogen komen, nu niet binnen kan verblijven. Dat zorgde toch ook vaak voor leuke gesprekjes, kinderen die speelden in de speelhoek of grootouders die een boekje voorlezen. Dat krijgen we nu allemaal niet mee. Help je ons door wel te blijven komen als dat mogelijk is en dan ook in ons winkeluitletpunt wat te kopen? Het is wel zo dat je nu niet mag zitten en tegelijkertijd iets drinken of eten. Dan zijn we een terras en dat is verboden. Vergeet zeker ook niet om, zeker de vrijwilligers van het winkeltje, aan te spreken en een praatje te maken. Dat missen velen erg. Maar het belangrijkste is dat we gezond blijven zodat we, als dit minder heftig is, we weer wat meer kunnen. Blijf positief, zie kleien leuke dingen, lach minimaal 2 x per dag en blijf gezond. En dan is dit zomaar opeens de 50ste uitgave van het gemekker☺

De waarde van Kasteelkinderboerderij

Weet je waarom we zo trots op onze kinderboerderij zijn? Er zijn veel lieve dieren, leuke bezoekers, dingen die goed gaan en het ziet er leuk uit. Weet je dat hier veel vrijwilligers werken die, toen ze begonnen, weinig sociale contacten hadden? Doordat ze heel diverse problematiek hebben lukte dat vaak niet. Het mooie van deze boerderij is dat de mensen hier gezien en gewaardeerd worden. Er wordt gekeken naar wat ze wel kunnen (en dat is heel veel waardevols) en hun taken worden dan ook in hun eigen tempo uitgebreid. Ook proberen we groepjes samen te laten werken die elkaar versterken, aanvullen of kunnen helpen. Iedereen heeft zijn eigen verhaal en dat mag verteld worden. Het is zo mooi te zien dat er veel vriendschappen ontstaan, mensen gaan vooruit en ontwikkelen zich en soms gaan ze weer aan de studie of aan het werk. Zo bouwen we aan ieders toekomst! Heel vaak horen we dat de boerderij zo belangrijk is /

was in hun leven en soms zelfs dat als ze hier niet waren, ze liever dood zouden zijn! Bijna iedereen die ons gaat verlaten wil toch een dagdeel blijven werken als vrijwilliger. Dat is niet altijd mogelijk maar soms wel. Het is erg dankbaar om dit te merken en het geeft ons een nuttig gevoel. Weer een belangrijke reden om te zorgen dat Kasteel Kinderboerderij kan blijven bestaan!

Positieve dingen

Er gebeuren gelukkig ook leuke dingen:

De nieuwe website van het hele landgoed is in werking genomen. Ook het gedeelte van de kinderboerderij is bijna helemaal aangepast en ingevuld. Binnenkort vervalt onze oude website (www.kinderboerderijgeldrop.nl), dit wordt dan; www.kasteelgeldrop.nl en hierop vind je een tegel voor de kinderboerderij die je kunt aanklikken.

Hornbach heeft ook iets gedaan voor ons: zij hebben een afdeling Hornbach Helpt. Daarmee vervullen ze wensen van goede doelen en ze doen dit met materiaal en mensen die het bouwen. We wilden al lang een gezellig prieel op ons terrein en dat is nu door Hornbach gerealiseerd. Heel fijn! We hebben het al wat aangekleed met lampionnen en een bruidssluier zodat het er nog gezelliger uit komt te zien. Ook via de Raboclubsupport actie hebben we een heel mooi bedrag binnen wat we kunnen gebruiken om het dak van het kippenhok/hooiopslag te vernieuwen. Dat is hard nodig want het staat op instorten! En dan hebben ook we een bijdrage van TKMaxx via Communityfund binnen wat we aan nieuwe kleding voor de vrijwilligers willen gaan besteden als we daar nog meer bij elkaar voor kunnen krijgen☺

Coronatrip met Teun en Kasper

Door deze vreemde tijden waar we nog steeds met corona te maken hebben is het ook voor Teun en Kasper, onze ezels, een hele andere tijd. "De Laatste zondag van de maand ritjes" waren er ook al een half jaar niet meer bij. We hebben nog wel eind augustus een bruiloftsritje gedaan. Dat was heel leuk.

Een bruidspaar hadden Teun en Kasper geboekt voor een ritje met 6 kinderen. Dus dat was sinds lange tijd weer ingespannen voor de wagen een rondje door de wijk. Gelukkig ging dat weer lekker als vanouds. Al hoewel, en we moesten er allemaal hard om lachen gingen die ezels regelmatig tegen elkaar aan het l-áááhhhn. Wij snapten er niets van. Voor hun misschien weer van: Joepie, dat lang geleden. Door dit ritje prikte we een datum dat we coronaproof weer eens een grote rit gingen maken. Het werd zondag 27 september. Het weer was prachtig en de ezelploeg, ook Teun en Kasper, hadden er zin in. En toch kon je ook merken dat het alweer lang geleden was. Het borstelen en de hoeven krabben was geen probleem. Maar bij het inspannen, alles precies doen zoals het moet om ze voor de wagen te zetten was al bijna geen routine meer. Klaar voor de start gingen we. Een stukje door het kasteelpark, de weg overgestoken, langs de rand van de Skandiawijk richting de Dommel. Teun en Kasper hadden er zin in en wij waren ook blij. Lekker weer met de ezels naar buiten, een frisse neus voor ons allemaal, in een mooie natuur. We kwamen bij een kruising. Dommel, brugje, rechts af, of rechtdoor richting het kanaal. Ja doen we. Lekker in draf naar een pad langs het kanaal richting Mierlo. 'N paar lopers en fietsers haalden ons in. Heel relaxed gingen we daar, totdat: een grote regenplas over heel de breedte van het pad. Oh, nee, Niets voor Teun en Kasper. Dit gaan wij niet doen. Paniek, wat nu. Ezels zijn geen waterratten, hier balen ze van. Na poging en poging hadden we zoiets van; dit gaat het

niet worden. Uiteindelijk, EN NU ECHT NIET GAAN LACHEN, hebben we Teun en Kasper uitgespannen. Langs / en door de plas aan de teugel geleid naar de weg gebracht. 2, "tweebenige ezels" hebben ervoor gezorgd dat de wagen ook weer op het rechte pad kwam. Langs de Nuenenseweg, 2 ezels aan de hand en 2 "ezels" voor- en achter de wagen naar het industrie terrein gegaan. Daar de enige en echte ezels weer ingespannen en lekker en met heel veel lol relaxed weer richting stal gegaan. Al met al, een mooie, spannende rit, met veel plezier en mooie herinneringen. Het was een prachtige zondag. Ik hoop dat we uiteindelijk weer allemaal heel snel kunnen gaan en staan waar we willen in een coronavrije ezelritten tijd. En heb je dan interesse voor een speciaal ezeluitje, kun je voor meer informatie terecht bij Monique en Miriam.....

Vogelgriep

We waren vol goede moed dat ook dit jaar de vogelgriep niet zo om zich heen zou grijpen zodat we, net als de afgelopen jaren, de dieren niet zouden hoeven op te hokken. Helaas is het dit jaar wel weer een keer zover gekomen. Alle vogels zitten opgehokt en bezoekers mogen niet bij hen komen. Dat is jammer want vele kinderen kwamen juist ook om de kipjes eten te geven. Bovendien is het gezellig als de kippen rondscharrelen en de ganzen aanwezig zijn in de weiden. Wat wel fijn was is dat we de laatste keer toen er vogelgriep was, we allemaal panelen hebben gemaakt met dakdelen en hekwerk op maat. We hoefden nu alles alleen maar in elkaar te zetten en daardoor hebben we een goed verblijf voor de dieren waar ze veilig zitten. Want onze vogels zijn gezond maar om dat zo te houden zijn deze maatregelen ingesteld. Natuurlijk is het niet ideaal voor de dieren maar ze hebben in ieder geval een overdekte, afgezette uitloop buiten waar ze een zandbad kunnen nemen en kunnen scharrelen.

t gemekker is gemaakt door Els en Monique